

A prostitúció s befolyása a közegészségügyi állapotra

BARÁTH FERENC

A prostitúciót jelen célunkhoz képest úgy határozhatjuk meg, hogy az saját személyükkel való nyilvános, ÁLTALÁNOS KERESKEDÉS, BIZONYOS NŐK ÁLTAL ŪZETVE, NYERESÉG SZEMPONTJÁBÓL

A kormányok különböző eljárása a prostitúcióval szemben

A rendszabályokat, melyeket a különböző országokban alkalmaztak a prostitúcióval szemben, hogy az ezzel együtt járó physisikai vagy erkölcsi bajokat megelőzzék, vagy legalább azok terjedését korlátozzák, két osztályba sorolhatjuk: az egyik, amelyik kezdetben általánosan használtatott, s melyet az elnyomás politikájának nevezhetünk; s a másik, melyhez újabb időben a legtöbb állam folyamodott, s amelyet most alkalmazni készülnek az egyesült brit királyságban is, a kényszerítő kormányi felügyelet és szabályozás politikája. Némely országokban mindig, s valamennyi országban egy-egy időre, fenn volt még a közönyösség és laissez-faire² politikája is; de bár ezen rendszabályok mindenike újra és újra meg lőn kísértve, s utoljára fel kellett adni mindeniket mint célhoz nem vezetőt és haszontalant: mégis eddig egyetlen országnak sem jutott eszébe, hogy próbát tegyen az igazság és józan ész politikájával.

[...]

Az első és legnagyobb kellék arra nézve, hogy a venericus betegség kevesebíttessék, nemcsak a prostituták és katonaság, hanem az egyetemes népesség között az, hogy a kórházakban elegendő számú ágyak legyenek az

2 Azaz: „hadd történjék, amint történik”. Alapja Adam Smith közgazdasági tanának alaptétele: a kormánynak csak a legszükségesebb esetekben kell beavatkozni az állam életébe, azaz a kormányzat szerepe korlátozódjék a törvény és a rend fenntartására, az ország védelmére, valamint olyan közjavak (pl. közegészségügy, köztisztaság) nyújtására, amelyek felügyeletét, fenntartását nem vállalja más magánvállalat.

ezen betegségben szenvedők elfogadására, a prostitutákat is oda számítva. Ha csak az ágyakról van gondoskodva, s a szenvedők – különösen a nők – felbátorítatnak, hogy azokat igénybe vegyék, azok a betegségek rövid időn oly általánosan és oly jelentékeny kevesbedni fognak, hogy még azon egészségügyi reformerek is, kik most legbuzgóbb ügyvédei a kényszer-felügyeletnek, kénytelenek lesznek megengedni, hogy az teljesen fölösleges, és hogy minél előbb adják föl teljesen, annál jobb.

[...]

Egyik különösen szomorú és szálnalmat keltő vonása a gyászos tárgyának, azok jelentékeny számának rendkívüli fiatalága, kik többé-kevésbé a prostitúcióból élnek: 2037 a 30 780 prostituta közül Angliában és Walesben alul van a 16 évben. Dr. Ryan mondja, hogy 8 év lefolyta alatt a londoni főkórházban 2700 beteget gyógyítottak a 11 és 14 év között, kik venericus bajokban szenvedtek. Még sokkal nagyobb szám utasított vissza – mondja – helyiség hiánya miatt. Bizonyos részei Londonnak – mondja Mr. Acton – valószínűleg meg vannak szállva ilyen félgyermek nyomorultak által, kiknek tolakodásuk sokkal visszaszítóbbr, mint idősebb nővéreiké. E fiatal lények a népesség legalsó rétegéből erednek, s amennyire én megismerhettem szokásaikat, elcsábíttatásuk – ha ugyan csábításnak lehet azt nevezni – saját bejegyzésükkel történt, náluk nem idősebb fiúk által vitetve véghez. E fejlődni alig kezdő leánykák épp oly rendszeresen folyamodnak a prostitúcióhoz, mint hasonkorú fitestvéreik a lopáshoz vagy más gaztettthez, azért, hogy éljenek. Alig lehet kétséges az a rettenetes tény, hogy sok szüle vagy felbátorítja gyermekét a prostitúció gyakorlására, vagy egyenesen maga vezet rá. Mr. Tait a következő olyan eseteket számlálta meg, ahol az anyák együtt gyakorolták a prostitúciót a leányaikkal: 2 anya 4 leánnyal; 24 anya, mindenik 1 leánnyal. Íme, itt nálunk 41 anyát, akik együtt gyakorolják 67 leányukkal ama rettenetes üzletet. Az is igen valószínű, hogy a fiatalabb prostituták igen gyakran nénjeik befolyása által lesznek olyanokká.

[...]

A 10 013 nő közül, kik 10 év alatt kitöröltettek, a philanthropicus szerzők állítása szerint nagy résznek a halál által kellett elpusztulnia. A tény pedig az, hogy az egész összegből a halál csak 953 név kitörölését eszközölte a kérdéses időszak alatt. A következő hiteles kimutatás elmondja, hogy mi módon tűnt el az egész szám:

A sorozatból végleg kitöröltek száma 10 év alatt:

Meghaltak	nagykorúak	870
	kiskorúak	83
Férjhez mentek	nagykorúak	233
	kiskorúak	8
Más életmódot találtak	nagykorúak	136
	kiskorúak	5
Szolgalatba állottak	nagykorúak	1050
	kiskorúak	41
Útlevéllal távoztak		2077
Megszűntek jelentkezni a Bureauban		4276
Törvényszéki elítéltek		153
Szegények házába helyeztek		89
Engedélyt nyertek bordélyház tartására		92
	összesen	10 013

[...]

A közgondolkodás és közerkölcsiség egy nagy válságon van átmenőben éppen most Európa szerte. E válságnak nem utolsó fontosságú kérdése a prostituták ügye, amellyel annyit vesződnek már századokon át. S ha egyszer az egész nemzet valóban érzett tudatára jut a nagy physikai és erkölcsi bajoknak, melyek a prostitúcióval kapcsolatban vannak, s amelyek az elhanyagolás évszázadai alatt úgy összehalmozódtak, s melyben eredményei elvesztettek; akkor látni fogjuk, hogy első kötelességünk igazságot szolgáltatni az elvetetett nők ezreinek, akik, bár inkább ő ellenök vétkeztek, mint sem hogy ők vétkeztek, ez ideig a szünet nélkül való társadalmi üldözés nyomorult tárgyai voltak. Akkor határozottan ellene fogunk állani annak, hogy őket TÖRVÉNYES RABSZOLGÁKKÁ TEGYÉK, fegyelmezve és hivatalosan, kvalifikálva az állam által arra, hogy emberek érzékiségének ártalom nélkül szolgáljanak. Akkor úgy fogunk bánni velök, mint emberi lényekkel, kiknek physikai szenvedéseik s erkölcsi megaláztatásuk kiváló igényt ad részvétünkre, szánakozásunkra és segedelmünkre munkálkodni fogunk physikai, társadalmi és erkölcsi meggyógyításukon, mind saját magukért, mind a társadalom jólétéért: rajta leszünk, hogy egyenlő fokú kárhozatás érje mindkét nemből azokat, kik ugyanazon bűnt követik el; vissza fogjuk utasítani a prostitúció állandó szükségességének tanát s gyökeres kutatást fogunk megindítani annak okai után azok megsemmisítésének céljából; feladván teljesen a hamis és félrevezető eszmét, hogy az embereket erkölcsösökké tenni a venericus betegségtől való félelem által, végre be fogjuk ismerni, hogy egyetlen bölcs és sikeres módja az emberi nemesülés

előmozdításának az, ha az észhez, a szeretethez, a nemeshez és széphez fordulunk, amely lappangva vagy többé-kevésbé kifejlve, megvan minden emberi lényben; s folytonosan előttünk tartván a nemi tisztaság eszményi lobogóját, sürgetni fogjuk a törekvés köteleességét annak elérésére, s így biztosítani azon fizikai és erkölcsi egészségét, amely, amíg a nemi gyönyörökkel való visszaéléssel megegyezhetetlen, elengedhetetlen föltétele a valóban életerős egyéni életnek, s ugyanakkor az állandó nemzeti erőnek és nagyságnak is.

(Angol forrás után átdolgozta Baráth Ferencz. Pest, 1872. 147–148.)